

เปลี่ยนชีวิต

หนอนตัวเล็ก

เรียบเรียงจาก Changed Lives ของ Tim Kimmel

ปี 1921 เลวิส ลาเวส เข้ารับหน้าที่เป็นพศติ ที่คุกซิง ซิง ซึ่งได้ชื่อว่าเป็นคุกมหาโหด ไม่มีคุกไหนเปรียบได้เลยในช่วงนั้น แต่ต่อมาอีก 20 ปี เมื่อพศติเลวิส เกษียณอายุ คุกแห่งนี้ได้กลายเป็นสถาบันเปลี่ยนแปลงชีวิตนักโทษจำนวนมาก กลายเป็นคุกตัวอย่างให้ผู้อื่นได้เรียนรู้

ผู้ที่มาศึกษาระบบของคุกแห่งนี้ต่างกล่าวยกย่องว่าการเปลี่ยนแปลงทั้งหมดเกิดขึ้นเพราะ เลวิส เมื่อถามเขาเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้น เลวิส ตอบว่า “ผมเป็นหนี้ทุกอย่างนี้ต่อ แคทเธอรีน ภรรยาผู้เป็นนางแก้วประเสริฐ ร่างของเธอถูกฝังอยู่นอกกำแพงคุกนี้เอง”

ช่วงที่เลวิส ได้รับตำแหน่งพศติ นั้น แคทเธอรีน ลาเวส ยังสาว และเธอมีลูกเล็ก ๆ สามคน คนรอบข้าง และเพื่อน ๆ ต่างเตือนเธอว่า “อย่าอย่างเท้าเข้าไปในกำแพงคุกเด็ดขาด...อันตราย” หากแต่คำเตือนไม่อาจหยุด แคทเธอรีน ไขว่ข้างนอกได้ เมื่อมีการแข่งขันบาสเก็ตบอลระหว่างทีมนักโทษเป็นครั้งแรก เธอพาลูกทั้งสามคนเข้าไปที่โรงยิมนั่งชมการแข่งขันร่วมกับพวกนักโทษด้วย ที่ทำอย่างนั้น เพราะเธอมีทัศนนะว่า “สามี และฉัน มาดูแลคนเหล่านี้ ฉะนั้นฉันเชื่อว่า พวกเขาจะดูแลฉันด้วย ไม่มีอะไรต้องเป็นห่วงเลย”

เธอยืนยันที่จะสร้างสัมพันธ์ ทำความรู้จัก และศึกษาประวัติของนักโทษ เมื่อรู้ว่ามึนักโทษข้อหาฆ่าคนตายคนหนึ่งตาบอด เธอก็ไปเยี่ยม กุมมือเขาไว้อย่างอ่อนโยน และถามว่า “คุณอ่านอักษรเบรลล์ได้ไหม?”

“อักษรเบรลล์ คืออะไร?” เขาย้อนถาม แคทเธอรีน จึงเริ่มสอนให้เขาอ่านอักษรเบรลล์ซึ่งเธอไม่อาจรู้ได้ว่าอีกหลายปีต่อมาเขาร้องไห้มากมายเพียงไรเพราะความรักที่มีต่อเธอ

หลังจากนั้น แคทเธอรีน รู้ว่ามึนักโทษหูหนวกคนหนึ่งในคุก เธอจึงไปโรงเรียนเรียนภาษามือเพื่อสื่อสารและช่วยเหลือนักโทษคนนี้ได้... นี่เป็นเพียงตัวอย่างที่แคทเธอรีนทำเพื่อนักโทษ

หลายคนบอกว่าเธอเป็นเหมือนกับพระคริสต์ผู้กลับมาดำเนินชีวิตภายในคุกซิง ซิง แห่งนี้อีกครั้งหนึ่ง จากปี 1921-1937

และแล้วเหตุการณ์ไม่คาดฝันก็เกิดขึ้น แคทเธอรีนเสียชีวิตเพราะอุบัติเหตุรถยนต์ เข้าวินรูงขึ้น เลวิสไม่ได้มาทำงาน และเจ้าหน้าที่คนอื่นต้องทำหน้าที่แทน

ทันใดนั้น แม้จะไม่มีกรบอกกล่าวอะไรเลย แต่ดูเหมือนทุกคนรู้ได้ทันทีว่าวันนี้ต้องมีเรื่อง ผิดปกติแน่นอน พศิจจึงไม่มาทำงาน

วันต่อมามีการบรรจุศพเธอ และตั้งไว้ที่บ้านซึ่งอยู่ห่างจากคุกเกือบหนึ่งไมล์

เช้ามีดวันนั้น ขณะที่พัศดีรักษาการเดินตรวจความเรียบร้อย เขาต้องตกใจมาก เมื่อเห็นกลุ่ม นักโทษชายฉกรรจ์ซึ่งถือว่าหายาบกระด้าง และโหดเหี้ยมอำมหิตรวมตัวเกาะกลุ่มกันอยู่ที่หน้าประตู ใหญ่ เมื่อรักษาการพัศดีเดินเข้าไปใกล้ เขาต้องแปลกใจมากยิ่งขึ้นเมื่อได้เห็นน้ำตาแห่งไหลอาบแก้มเป็น น้ำตาแห่งความเศร้าอาลัย และเขารู้ได้ทันทีว่าคนเหล่านี้รักแคลทธอลีนมากเพียงไร

รักษาการพัศดีหันไปทางกลุ่ม และบอกกับพวกเขาว่า “ตกลง! พวกนายไปได้! แต่ต้องแน่ใจว่า จะกลับมาคืนนี้ละ”

กำชับแล้ว เขาก็เปิดประตู กลุ่มอาชญากรเดินเรียงแถวออกไปเกือบหนึ่งไมล์โดยปราศจากผู้คุม เพื่อไปเคารพศพ แคลทธอลีน ลาเวส เป็นครั้งสุดท้าย

คืนนั้นนักโทษทุกคนกลับมารายงานตัวในคุกอย่างเรียบร้อย...ทุกคนเลย